

Naboland, Sverig, og hvorledes man der er gaaet frem med Hensyn til Jernbaneanlæg, samt hvilket særdeles godt Resultat med Hensyn til Jernbanepolitik deres Jernbaner have medført, og betragte vi, hvorledes deres Jernbaner have forventet sig ganske anderledes end vore, tror jeg vistnok, at man vil give mig Ret. — Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) bemærkede om, at Staten burde anlægge Sidebaner, skal jeg udtale, at det blot er et Spørgsmaal om en finantiel Form, om jeg saa maa sige, enten man lader Staten anlægge Jernbaner med Tilskud fra Kommuner eller Private, eller man lader Kommuner eller Private anlægge Jernbaner med Tilskud fra Staten. Det er et Slags Konfortium, som i Realiteten omtrent bliver det Samme men i Formen er noget forskelligt. Et ganske andet Spørgsmaal er det, hvorvidt Staten skal drive saadanne Sidebaner i Forbindelse med Stambanerne, eller om disse Sidebaner skulle drives selvstændigt. Hvorvidt man tror, at Staten er mere egnet til at komme Publikums Løb imøde end private Selskaber, er Noget, Erfaringen først skal vise, men jeg maa sige, at jeg til en vis Grad har Mistillid til at lade Staten drive saadanne Sidebaner i Forbindelse med Stambanerne, fordi jeg er overbevist om, at Hovedsagen ved Statsdriften vil være at tage Hensyn til den gennemgaaende Trafik og til Driften af Hovedbanerne, men at Staten vil være tilbøjelig til mindre at have sin Opmærksomhed henvendt paa Sidebanerne eller Interesserne i de Egne, som Sidebanerne gennemløbe.

Alberti: Jeg har ikke Noget imod, at Sammen ved eller omkring Frederikshaavn blive udvidede og forbedrede, men Tinget har nu hørt den ærede Minister sige, at der fra svensk-norsk Side ikke er nogen Opmuntring. Gøteborg er en meget opløstfremme Handelsstad i Norden og en af de Stæder, hvor der er den største Foretagelses-aand i Norden, men har den ærede sidste Taler mærket Noget til, at der er Entreprenører i Gøteborg, som ville gaa til Frederikshaavn? Det er der ganske bestemt ikke, og det tyder paa, at Gøteborgerne ikke have nogen rigtig god Tro til Frederikshaavn. Jeg vil spørge den ærede Minister, om den svensk-norske Regjering har tilbudt eller har indledet Underhandlinger om nogen Postgang over Frederikshaavn Syd paa? Det er utvivlsomt, at den nærmeste Postvei fra Norge, navnlig fra den sydlige Del af Norge, Syd paa er over Frederikshaavn. Jeg har ikke nogen Tro til, at der er kommet saadanne Forslag — dette ligger vel ogsaa indirekte i den ærede Ministers Udtalelser —, og jeg tror heller ikke, at saadanne ville komme, for Broen over Limfjorden bliver farbar først da kan der være Tale om nogen gennemgaaende Trafik for Varers Bedkommende, som skulle længere end til Frederikshaavn, først da kan der

være Tale om, at den jydste Lerbane er færdig, og først da vil man kunne trække nogen Frekventis til sig. Nu se vi derimod, at der er gjort et Forsøg paa en Dampskibsart mellem Frederikshaavn og Norge, nemlig fra Kjøbenhavn over Frederikshaavn, og at denne Dampskibsart har holdt sig i længere Tid. Det synes derfor, at der allerede nu maa være Noget at seile med paa denne Route, og det turde derfor ikke være aldeles umodent at vente, at der vil blive betydeligt Mere, hvis Forholdene benyttes. Hvis man ikke vil benytte de nye Jernbanelinier til at flaa nye merkantile Linier og begynde med Offre, naar man dem aldrig. Derfor har jeg ikke Noget imod, at den ærede Minister allerede nu forsøger at faae en Dampskibsart i Gang over Kattegattet, men jeg tror, at vi ogsaa ville være vel tjente med at prøve en Dampskibsart over Slageraf.

Krusc: Det glæder mig særdeles, at dette Lovforslag har faaet en saa velvillig Modtagelse ikke alene hos det ærede Udvalg, men ogsaa hos adskillige af dette Things ærede Medlemmer og navnlig hos det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), og især glæder jeg mig over, at det er blevet særdeles støttet af den høitæredede Minister. Jeg kunde jo paa en Maade afholde mig fra at udtale mig videre om denne Sag, men der er to ærede Medlemmer, der have stillet et Ændringsforslag, som jeg meget vil fraraade at vedtage. Disse ærede Medlemmer have ment, at Anlægget burde udsættes, naagtet det tidligere er udtalt — jeg synes ogsaa, at det maatte være ærede Medlemmer bekendt, at det forholder sig saaledes, — at en Bane neppe vilde være bleven ført til Ribe, før den preussiske Regjering vilde sørge for, at den forlangedes fra den anden Kant til Ribe. Det vil selvfølgelig nok være i Ribes særlige Interesse, om Banen endte der, men derimod i den preussiske Regjerings Interesse, at den blev ført længere Syd paa. I lige Maade har den høitæredede Minister lovet at ville tage Spørgsmaalet om Banestationen i Ribe under næriere Overveelse. Den høitæredede Minister gjen tog, hvad der findes i Motiverne, at Banen ved at føres Vest om Byen vilde blive undragen den Beskyttelse mod Stormflod, som Chausseen vil afgive, naar Banen lægges Ost for denne. Jeg har ikke forlangt, at den høitæredede Minister ikke skal lægge Vægt paa, hvad Ingeniøerne i den Henseende have fremhævet som Noget, der burde lægges Vægt paa, skjøndt jeg har oplyst, at Chausseen ligger saa lavt, at den ikke kan beskytte Jernbanen. Tilmed er Stationspladsen Vest for Byen ikke saa lavt beliggende, at der behøves Opfyldning for at faae den saa høit op, at Stormfloden ikke kan naae den. Jeg skal derfor meget tilkaabe det ærede Thing ikke at vedtage Ændringsforslaget af de 2 ærede Medlemmer under Nr. 2. Forøv-